

BALÁZS F. ATTILA
Késő délután

ülsz a város infarktusközeli szívében
szívod a gázokkal telített levegőt
rendszeretlenül lüktető tüdődbe
mely mint orgona
nyikorogva működő fűjtatója
nehézkesen pumpálja a levegőt

hallgasd az aszfaltot kaparó kocsikat
a csattogó villamoskerekeket a síneken
kortyolgasd a kávé
az eldobható fedett pohárból

az arra sétáltatott kutya
mint fegyelmezett katona
erőltetett menetben
egykedvűen szedi lábait

szerelmespár lófrál kézen fogva
szabad kezükben okostelefon
egyik telefonál
másik üzenetet olvas

tanácstalan turista próbál
megszólítani valakit
a rohangáló hangyákhoz
hasonló siető tömegből

óriásreklám hiteles arca
arra biztat
hogy kölcsönt vegyél fel
kedvező kamattal
vágyaid elérése karnyújtásnyira

megnézed mobilodon hány óra
hívások üzenetek
akaratlanul
mégis rutinosan
belépsz a facebookra
hírek vélemények álhírek
propaganda reklám katasztrófa
pózoló ismerős egy földi paradicsomban
rossz vers sok lájkkal
jó vers kevesebbel
lepusztult borotvátlan férfi ül melléd

műanyag butykosból valamit kortyol
mentő visít a megbolydult autók között
hányadik forradalmad
fojtod el magadban?

Klip

Elmúlt ez a nyár is
a fecskék szárnyaik alatt
elvitték a meleget

lábad alatt kifröccsen
a lehullt levelek vére

mind kevesebb
a céltalanul bolyongó fiatal

a hervadó rózsák még
csatasorba állnak

az árnyék még utoljára
megöleli
az elkedvetlenedett napfényt

de a nappal megadta magát
a hűvös éjszakának